

qualis in hoc sit effectus, ibidem in n. 10. — Et quid si fideicommissarius decedat ante gravatum, an jus petendi fideicommissum ad hæredes transmittat, ibidem in n. 12. — Hæres quando ad implementum conditionis teneatur, si sibi à testatore non sit præfinitum tempus, n. 4 l. 12 tit. 4 part. 6. — qui fuit sub pluribus conditionibus institutus, an omnes adimplere teneatur, vel existere debeant, vel una ex eis tantum, ut possit hæreditatem adire, n. 1, 2 et 3 l. 13 tit. 4 part. 6. — si faciat omne quod in se est, ut conditionem potestativam sibi appositam à testatore adimpleat, an si non possit, talis conditio habeatur pro impleta, et quid si sit in aliqua mora, v. n. 1 et 2 l. 14 tit. 4 part. 6. — Et quid si conditio sit, scilicet, si *servum suum manumiserit*, et ille à tertio fuerit occisus, an tunc conditio habeatur pro impleta, ibidem. — si sit instituta mulier sub conditione, ut cum aliquo nubat, si ille nolit, an hæreditatem habeat, et an conditio habeatur pro impleta, n. 3 et 4 per text. ibi, dict. l. 14 t. 4 part. 6. — Et an ipse nolens pœnitere possit, ibid. in n. 6. — Et quid si talis in totum, vel pro parte aliquo casu fortuito defecerit, ibid. in n. 4. — Et quid in legato libertatis, vel ad pias causas, vel alimenterum, dict. n. 4. — Et quid si à tertio impediatur, ibidem. — Hæres si sit institutus minor sub aliqua conditione, an ipse per se illam possit adimplere sine curatore, et quando, gloss. l. 15 tit. 4 part. 6. — institutus statim quòd repudiat, admittitur substitutus, etiamsi institutus restitutione adjuvetur, vel beneficio suitatis, n. 6. l. 2 tit. 5 part. 6. — si sit institutus filius, si ille hæreditatem repudiat, vel adire nolit, an tunc admittatur ejus pater, vel substitutus sibi datus, ibidem. — institutus si repudiet hæreditatem, an admittatur tunc substitutus vulgaris excluso fideicommissario, et quando, ibidem. — Hæredes plures instituti si invicem sint instituti, et unus ex eis hæreditatem pro parte sua repudiet, qualiter alii admittentur, et pro qua parte, et an pro virili, n. 3 l. 3 et 4 per text. ibi, tit. 5 part. 6. — Hæredis institutio an sit necessaria ut fideicommissum relinqui possit, n. 2 l. 14 tit. 6, et quid hodie, ibidem. — Hæres si sit institutus monachus vel servus, tunc Abbas vel dominus hæreditatem adire poterunt, et tempus ad deliberandum, n. 7 l. 4 tit. 6 part. 6. — si sit institutus filius, an et quando ipse, vel ejus pater adire possit hæreditatem, n. 3 l. 8, 10 et 13, l. 13 tit. 6 part. 6. — si sit institutus filius alicujus furiosus, pater vel ejus curator tunc adire poterit ipsius nomine, n. 14 dict. l. 13. — Et quid si aliquis infans hæres institutus fuit, quis adire poterit, et quid si patrem neque tutorem habeat, ibid. in n. 16. — Et quid si ipse infans moriatur ante aditionem, an postea ejus pater adire possit, ibid. in n. 19. — Et quid in pupillo, vel in alio minore, ibid. n. 21, 22 et 23 per illum text. — Et quid si adeundo læsus fuit, an sine eo, quod probet in quo fuit læsus, detur ei in integrum restitutio, ibidem in n. 24. — Hæres institutus ab aliquo si sit incapax, et suum defectum detegerit, an præmium consequatur; et quid in taliter incapacibus, n. 1 et 2 l. 14 per text. ibi, tit. 7 part. 6. — in testamento inofficioso institutus, si cum querelatur, ad judicis mandatum non compareat, contra ipsum absentem procedi

potest, n. 3 l. 1 tit. 8 part. 6. — si sit institutus libertus alicujus, an per hoc frater testatoris possit fratris testamentum querelare, n. 3 l. 2 tit. 8 part. 6. — non potest institui in codicillis, et quid si instituitur, n. 1 l. 2 per text. ibi, tit. 12 part. 6. — si nullus sit à patre institutus, et filius prætereatur, an legato in testamento relicta debeatur, n. 7 l. 7 tit. 8 part. 6. — ex testamento rupto institutus nihil consequi poterit, dict. n. 7 in fin. — Et an institutio valeat, saltem quoad quintam partem, quam testator extraneo relinquere poterat, ibid. in fin.

HÆRES COGITUR VEL COACTUS, et hæres militis, an cogatur hæreditatem adire ex privilegio militari, sicuti alius hæres necessarius, num. 6 l. 20 tit. 3 part. 6. — Et an in hærede suo, vel alio debeat inspicere tempus mortis testatoris, vel tempus testamenti respectu capacitatis instituti, n. 1 l. 22 per text. ibi, tit. 3 part. 6. — Et quid in hærede extraneo, quod tempus inspicere debeat, ibid. in n. 3, 4 et 5 per illum text. ibidem. — Hæres qualiter cogi debeat hæreditatem adire, quotiens onere fideicommissi fuit restituere gravatus, n. 12 l. 14 tit. 3 part. 6. — Et qua actione tunc cogetur, vel etiam quando sponte adivit, et qualiter cogetur servus adire: et quid hodie jure regni, ibidem in dict. n. 12 l. 14. — Hæres qui coactus adivit, amittit quartam Trebellianicam, et an etiam perdat jus dicendi fideicommissum nullum, ibidem. — Hodie verò ista coactio non est necessaria, cum statim hæreditas vadit ad substitutum fideicommissarium, ibidem. — Hæredes an possint compelli per executores testamenti, ut hæreditatem defuncti adeant, n. 4 l. 6 tit. 10 part. 6.

HÆRES HABENS TEMPUS ad deliberandum; hæres coram quo judice possit petere tempus ad deliberandum sibi dari, n. 4 l. 4 per text. ibi, tit. 6 part. 6. — ad deliberandum, an acceptet hæreditatem, vel non, potest petere, ut sibi ostendantur instrumenta tam de debitis, quam creditis, ibid. in n. 6. — si sit institutus monachus, vel servus, tunc Abbas, vel dominus hæreditatem adire poterunt, et tempus ad deliberandum, ibid. in n. 7. — etiamsi sit de liberis testatoris, quantum tempus debeat habere ad deliberandum, utrum adeat, vel non, n. 2 et 3 l. 2 per text. ibi, tit. 6 part. 6. — qui ad deliberandum utrum adeat hæreditatem, tempus petiit, an illo elapso visus sit hæreditatem adire, et quando, ibid. in n. 3. — si dicat, *credo hæreditatem esse respiciendam*, si cum his verbis transeat terminus ad deliberandum datus, an inducatur repudiatio, ibidem. — perpetuo adire poterit hæreditatem, quando nullus fuit sibi terminus ad adeundum assignatus, dict. n. 5 dict. l. 2 tit. 6 part. 6. — Et an tempus quòd à lege datur hæredi ad deliberandum possit per judicem minui, et quid si adsit justa causa, ibid. n. 4. — Et quid si hæres stetit per decem menses, in quibus neque adivit, neque repudiavit, qui intra duos menses, qui restabant ad complendum annum petit dilationem à judice ad deliberandum, qui dedit ei novem menses, an infra istum terminum à judice præfixum, licet annus legalis sit elapsus, transmittit istud jus adeundi ad suum hæredem, n. 2 dict. l. 2 tit. 6 part. 6. — Hæres si habuit tempus ad deliberandum, et ante lapsus ipsius decessit, illud, quod

superest, transmittit ad suum hæredem, et non plus, ibid. in n. 6. — si decesserit post finitam dilationem ad deliberandum sibi datam, an et quando hæreditas transeat ad ejus hæredes, vel non, ibid. in n. 7 et 8. — si sit de liberis testatoris, perpetuo adire et transmittere hæreditatem poterit, extraneus non, ibidem. — si infra tempus deliberandi sit constitutus curator ipsius hæreditatis, an vendere possit sine eo, quòd per hoc adire videatur, n. 2 l. 3 tit. 6 part. 6. — pendente dilatione, quam accepit ad deliberandum, debet bona hæreditaria penes se habere, n. 1 l. 4 per text. ibi, tit. 6 part. 6. — si habito tempore ad deliberandum repudiaverit hæreditatem, qualia bona restituere tenebitur, et quibus, et qualia retinere possit, n. 2 dict. l. 4. — si transmittit jus deliberandi in aliquem, an ille, in quem transmittitur, excludat substitutum, n. 6 l. 2 tit. 3 part. 6.

HÆRES DETRAHIT, vel non detrahit Falcidiam, vel Trebellianicam, et hæres judicatus indignus à testatore, si restituat hæreditatem per fideicommissum, an possit detrahere quartam, n. 6 l. 23 t. 1 p. 6. — si in pœnam sit ei jussum, ut hæreditatem restituat, an si tunc restituat, possit quartam Trebellianicam detrahere, n. 1 l. 13 t. 3 p. 6. — non potest detrahere quartam Falcidiam, quando hæreditas non est solvendo, n. 12 et 13 l. 7 per text. ibi, t. 6 p. 6. — succedens ab intestato, an possit detrahere Falcidiam, et quid in fideicommissario universali, num. 1 in præm. t. 11 p. 6. — an possit quartam Falcidiam de legatis piis deducere, n. 1 l. 1 t. 11 p. 6. — de quibus legatis, et an, et quando, et qualiter Falcidiam deducere possit, n. 1 cum aliis ibid. l. 1 per text. ibi, tit. 11 part. 6. — qui coactus adivit, amittit quartam Trebellianicam, et an etiam perdat jus dicendi fideicommissum nullum, n. 12 l. 14 tit. 3 part. 6. — Hodie verò ista coactio non est necessaria, cum statim hæreditas vadit ad substitutum fideicommissarium, ibid. — Hæres an possit detrahere duas partes, et quando, et an hoc cum fieri potest, illud testator impedire possit, n. 3 l. 1 tit. 11 part. 6. — poterit detrahere Falcidiam, etiam de donationibus causa mortis, et inter vivos, et ex aliis, n. 4 dict. l. 1. — antequam deducat Falcidiam, quæ prius deducenda sint, n. 4 cum aliis ibi, l. 2 per text. ibi, tit. 11 part. 6. — Et quid de consumptis in monumento sumptuoso defuncti, ibid. quæst. 1. — Hæres invitis legatariis non potest in una re detrahere Falcidiam, n. 10 dict. l. 2. — Et vestes lugubres uxori vel aliis datæ imputentur hæredi, et quando, n. 4 l. 2 tit. 11 part. 6. — Hæres an teneatur de damno, et lucro, quod in rebus legatis aliquibus supervenit, ut inde detrahat Falcidiam, vel non, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 11 part. 6. — de quibus relictis, et legatis non potest Falcidiam deducere, gloss. l. 4, 5 et 6 tit. 11 part. 6. — Et quid si ecclesia fuerit hæres instituta, et gravatur legatis relictis alteri ecclesiæ, an tunc Falcidia locum habeat, n. 1 d. l. 4 tit. 11 part. 6. — Hæres an de relictis ad pias causas deducere possit quartam Trebellianicam, sive primus substitutus sit privilegiatus, sive cui restituere debet, sive ambo, n. 3 dict. l. 4. — quando propter delictum ipsius perdat Falcidiam, gloss. l. 6 et l. 5 ibid. per illa jura. — Falcidiam deducere non poterit contra testato-

ris prohibitionem expressam, vel quasi, n. 3 dict. l. 6. — Et an idem sit dicendum in quarta Trebellianica, ut à testatore prohiberi possit, ne deducatur, ibid. in fin. — Hæres an possit quartam Trebellianicam, vel Falcidiam deducere, quando testator fecit majoriam, et bona sua alienare prohibuit, n. 4 in princ. dict. l. 6 per text. ibi. — an possit deducere quartam Trebellianicam habito respectu ad legata relicta, vel tantum de eo, quod superest hæredi deductis legatis, n. 1 l. 8 tit. 11 part. 6. — in aliquibus casibus non potest deducere quartam Trebellianicam, dict. n. 1 cum aliis gloss. ibidem. — quando possit Trebellianicam deducere in una re, vel rebus per eum electis, dict. n. 1 et n. 6, ibidem in medio. — an transmittat hoc beneficium deducendi quartam Trebellianicam ad hæredem suum, ibidem. — quæ computare debeat, quando vult quartam Trebellianicam deducere, n. 2 cum aliis ibid. dict. l. 8 per text. ibi, t. 11 part. 6. — Et quid si talis hæres gravatus restituere, sit de liberis testatoris, ibi n. 7 et 8 dict. l. 8.

HÆRES ADIT VEL REPUDIAT hæreditatem, et hæres agnoscens hæreditatem, licet non apprehendat possessionem, perinde est, ac si debitor viveret, n. 7 l. 27 t. 29 part. 3. — potest adire hæreditatem ex testamento confirmato, sine eo, quòd petat bonorum possessionem secundum tabulas, n. 1 l. 19 tit. 3 part. 6. — institutus in re certa, alio adeunte hæreditatem, habetur loco legatarii, n. 2 in principio, l. 14 tit. 3 part. 6. — militis, an cogatur hæreditatem adire ex privilegio militari, sicuti alius hæres necessarius, n. 6 l. 20 tit. 3 part. 6. — Et an in hærede suo, vel alio debeat inspicere tempus mortis testatoris, vel tempus testamenti respectu capacitatis instituti, n. 1 l. 21 per text. ibi, tit. 3 part. 6. — Et quid in hærede extraneo, quod tempus inspicere debeat, ibidem in n. 3, 4 et 5 per illum textum ibidem. — Hæres si tanquam incapax hæreditatem non possit adire, quis tunc ad eam admittatur, n. 4 et 5 dict. l. 22 et n. 6 l. 2 tit. 3 part. 6. — qui fuit sub pluribus conditionibus institutus, an omnes adimplere teneatur, vel existere debeant, vel una tantum ex eis, ut possit hæreditatem adire, n. 1, 2 et 3 l. 13 per text. ibi, tit. 4 part. 6. — si institutus, statim quòd repudiat, admittitur substitutus, etiamsi institutus restitutione adjuvetur, vel beneficio suitatis, n. 6 l. 2 tit. 3 part. 6. — si sit institutus filiusfamilias, si ille hæreditatem repudiat, vel adire nolit, an tunc admittatur ejus pater, vel substitutus sibi datus, ibi. — institutus si repudiet hæreditatem, an admittatur tunc substitutus vulgari excluso fideicommissario, et quando, ibidem. — Hæredes plures instituti, si invicem sint substituti, et unus ex eis hæreditatem pro sua parte repudiat, qualiter alii admittentur, et pro qua parte, et an pro virili, n. 3 l. 3 et 4 per text. ibi, tit. 5 part. 6. — Hæres si adeat hæreditatem, an per hoc substitutio vulgaris expiret, et quid in militari, vel quando sunt plures hæredes, et unus tantum adit, n. 1 et 2 l. 4 t. 3 part. 6. — qualiter cogi debeat hæreditatem adire, quotiens onere fideicommissi fuit restituere gravatus, n. 12 l. 14 tit. 3 part. 6. — Et qua actione tunc cogetur, vel etiam quando sponte adivit, et qualiter cogetur servus adire, et quid hodie jure Regni, ibidem. — Hæres si sit institutus mo-

nachus, vel servus, tunc Abbas, vel dominus hæreditatem adire poterunt, et tempus ad deliberandum, n. 7 l. 1 tit. 6 part. 6.—qui ad deliberandum utrum adeat hæreditatem tempus petiit, an illo elapso visus sit hæreditatem adire, et quando, n. 5 l. 2 tit. 6 part. 6.—perpetuò adire poterit hæreditatem, quando nullus fuit terminus ad deliberandum assignatus, dict. n. 3.—Et an tempus, quod à lege datur hæredi ad deliberandum, possit per judicem minui, et quid si adsit justa causa, num. 4 ibidem.—Et quid si hæres stetit per decem menses; in quibus neque adivit, neque repudiavit, qui intra duos menses, qui restabant ad complendum annum, petit dilationem à iudice ad deliberandum, qui dedit ei novem menses, an infra istud terminum à iudice præfixum, licet annus legalis sit elapsus, transmittet iste jus adeundi ad suum hæredem, n. 5 dict. l. 2 tit. 6 part. 6.—Hæres si sit de liberis testatoris, perpetuo adire et transmittere hæreditatem poterit, extraneus non, n. 7, 8 et 10 l. 2 tit. 6 part. 6.—si aliquas res hæreditatis vendiderit pendente dilatione, an per hoc illam adire videatur, n. 2 l. 5 tit. 6 part. 6.—si habito tempore ad deliberandum repudiaverit hæreditatem, qualia bona restituere tenebitur, et quibus, et qualia retinere possit, n. 2 l. 4 tit. 6 part. 6.—an videatur adire conficiendo inventarium, n. 5 l. 5 tit. 6 part. 6.—an requiratur, quod prius hæreditatem adeat, quam possit inventarium facere, dict. n. 5.—Et qui sint citandi ad confectionem inventarii, et per quem iudicem, etiamsi isti tales sint clerici vel alterius fori, n. 7 et 8 dict. l. 5 tit. 6 part. 6.—Hæres adeundo videtur quasi contrahere cum creditoribus hæreditariis, estque eadem persona cum defuncto, num. 2 l. 10 tit. 6 part. 6.—ex quibus verbis vel factis colligatur illum adivisse hæreditatem, et an ex signis, vel ex consilio in animo retento, vel quando alia conjectura capi possit, vel non, et quid in legataris, gloss. l. 11 per text. ibi, t. 6 part. 6.—si solo animo adiverit hæreditatem, an per hoc obligetur in foro animæ, etiam ultra vires hæreditarias, ibid. in n. 1 in principio.—si dederit elemosynas pro anima defuncti, an per hoc videatur hæreditatem adire, ibid. in n. 5 in fin.—ad protestationem tenetur, non facere animo adeundi, quando aliquid capit causa pietatis, vel alias facit, ibid. in n. 7 per illum text.—si sit filius testatoris, si postquam hæreditatem repudiaverit, res hæreditarias emerit, an præsumatur mala fide, et in damnum creditorum fecisse; et an videatur per hoc hæreditatem adire, et illam fuisse fictam abstensionem, et ex quibus hoc perpendatur, n. 1 et 4 l. 12 per text. ibi, tit. 6 part. 6.—Et an ad præsumendam aditionem sufficiat emere omnia bona patris, vel etiam quod illud per interpositam personam faciat, dict. n. 4 dict. l. 12.—Et an filius possit immixtionem hæreditatis revocare etiam voluntariè ab eo factam, vel à lege, ibidem in n. 6.—Hæres si sit servus alicujus, vel repudiare non poterit sine licentia domini, et an sufficiat domini rati habitio, num. 4 l. 15 tit. 6 part. 6.—Et quid si dominus vel servus simul agnoscant, vel repudient hæreditatem, ibidem.—Hæres si sit institutus filius, an et quando ipse, vel ejus pater possit adire hæreditatem,

n. 5, 6, 8, 10 et 13 dict. l. 13.—si sit institutus filius alicujus furiosi, pater vel ejus curator tunc adire poterit ipsius nomine, n. 14 dict. l. 13.—Et quid si aliquis infans hæres institutus fuit, quis adire poterit, et quid si patrem neque tutorem habeat, ibidem in n. 16.—Et quid si ipse infans moriatur ante aditionem, an postea ejus pater adire possit, ibidem n. 16.—Et quid in pupillo, vel alio minore, ibid. in n. 21, 22 et 23 per illum text.—Et an filiusfamilias minor possit per se hæreditatem adire sine tutore vel iudice, quando ejus pater illud facere non vult, ibid. in n. 22.—Et quid si adeundo læsus sit, an sine eo, quod probet in quo fuit læsus, detur ei in integrum restitutio, ibid. in n. 24.—Hæres antequam adire possit hæreditatem debet esse certus de morte testatoris, et quando certus esse dicatur, n. 1 l. 14 per text. ibi, tit. 6 part. 6.—debet hæreditatem adire purè, et sine aliqua conditione; et quid si in minori, vel majori parte fuerit ab eo adita, an videatur adivisse totum, quod sibi relictum fuit, num. 1, 2, 3, 4, 5, 6 et 7 dict. l. 14.—an et quando possit hæreditatem adire per procuratorem, ibidem in num. 6 et 8.—si sit institutus posthumus dato sibi cohærede, an tunc cohæres adire possit, et pro qua parte, n. 1 l. 16 tit. 6 part. 6.—ex quibus videatur hæreditatem pupuari, et quid si repudians minor sit, et quid si sint duo hæredes, et unus, vel ambo repudiant, gloss. l. 18 t. 6 part. 6.—simpliciter repudians hæreditatem videtur repudiare tam ex testamento, quam ab intestato, n. 4 d. l. 18.—Et quid si unus ex cohæredibus adivit partem suam alius verò suam repudiavit, an ille qui adivit debeat compelli ad acceptandam partem sui hæredis repudiantis, ibid. in n. 8 et 9.—Et quid si cohæres acceptans sit substitutus repudianti, ibidem in n. 10 dict. l. 18 tit. 6 part. 6.—Et quid si non essent creditores vel legatarii à quibus cohæres vexari possit, vel si à cohærede sit factum inventarium, an tunc compellatur partem cohæredis acceptare, ibid. in n. 11.—Et si nolit partem repudiatam acceptare, suam dimittere tenebitur, ibidem n. 12 per illum text.—Hæres an possit hæreditatem repudiare jure consanguinitatis, et acceptare ex testamento, vel è contra, n. 1 l. 18, et gloss. l. 19 tit. 6 part. 6.—an possit hæreditatem adire vel repudiare, si ei nondum delata sit, et an per pactum, n. 4 dict. l. 19.—si sit filius suus vel emancipatus, si hæreditatem repudiaverit, intra quantum tempus pœnitere possit, n. 2 et 3 l. 20 tit. 6 part. 6.—Et quid si sit major viginti quinque annorum, si repudiet ante vigesimum, an pœnitere possit intra aliud triennium, ibidem in num. 4 dict. l. 20.—Et quid si filius habeat substitutum vel bona sint alienata, vel aliquo modo res non sit integra, ibidem in n. 5 et 6 per text. ibi.—Hæres an transmittat ad suos hæredes hæreditatem, quando ante aditionem mortuus fuit, si volebat mortem defuncti querelare, n. 4 l. 13 tit. 7 part. 7.—ante vindictam, an hæreditatem adire possit, sive testator à familia, sive ab extraneis occidatur, n. 5 et 6 cum aliis ibi, dict. l. 12 per text. ibi.—an possit legatum, sive meliorationem acceptare, et repudiare hæreditatem, et quando, n. 1 l. 2 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—Et an

testator possit hæredi præfigere tempus ad adeundam hæreditatem, ut post illud hæres excludatur, n. 1 in fin. l. 32 tit. 9 part. 6.—Hæredes an possint compelli per executores testamenti, ut hæreditatem defuncti addeant, n. 4 l. 6 tit. 10 part. 6.—Hæres adeundo hæreditatem, an sine traditione rerum hæreditariarum habeat verum dominium, n. 3 l. 1 per text. ibi, tit. 14 part. 6.—an adeundo hæreditatem statim in eum transeat rerum hæreditariarum possessio, etiam quando ecclesia est hæres, vide ibidem.

HÆRES LEGATARIUS, an et quando ad legatum admittantur, et quando non, num. 1 et 5 leg. 27 per textum ibi, tit. 9 part. 6.—Et an legatum factum Titio et ejus hæredi, aliis hæredibus debeat, num. 3 dict. l. 27.—Et an legatum possit poni in arbitrio hæredis, et per quæ verba ponatur, n. 1 et 2 l. 29 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—Et quid si hæres arbitrare nolit, ibid. in n. 2.—Et quid si hæres ex aliqua causa legatum dare nolit, ibid. in n. 3.—Et an legatum possit poni in liberam, et meram voluntatem hæredis, n. 4 et 5 d. l. 29.—Hæres legatarii, an possit acceptare legatum, quando per ipsum legatarium in vita sua acceptatum non fuit, n. 4 l. 30 t. 9 part. 6.—legatarii, non admittatur ad legatum, si adhuc legatarius ante ejus mortem non acceptaverat, n. 4, 5 et 6 l. 34 per text. ibi, t. 6 p. 6.—Et ibi vide quid in legato conditionali, et an jus adimplendi conditionem transeat in hæredes, et quando, ibid. in n. 8.—Hæres legatarii, an et quando possit remanere cum legato pro non scripto, n. 1 l. 35 tit. 9 part. 6.—Et an idem sit in legato quasi caduco, et in quo differat à pro non scripto, ibidem in n. 2.

HÆRES ACCIDIT, VEL MITTITUR IN POSSESSIONEM.—Hæres an possit propria auctoritate accipere possessionem vacantem rerum hæreditariarum, n. 3 in fin. l. 1 tit. 14 part. 6.—ostendens testamentum perfectum coram iudice debet in possessionem rerum hæreditariarum mitti, n. 4 cum aliis ibi, l. 2 tit. 14 part. 6.—Et quibus aliis hoc idem remedium competat, et quando, et qualiter, dict. n. 4 cum sequent. et per quem iudicem talis missio fieri debeat, ibid. in n. 2.—Et an tunc hæres teneatur ostendere originale testamenti, vel exemplum ostendere sufficiat, ibidem in n. 3 in princ.—Et an idem sit in testamento in scriptis, vel in nuncupativo, dict. num. 3.—Et an satis sit hæredi testamentum producere, licet non ostendat de morte testatoris, ibidem.—Et quid si appareant duo testamenta, et non appareat de prioritate, vel posterioritate, et sint eadem die confecta, ibid.—Et qualis rasura vel cancellatio vitiet testamentum et hæredi præjudicet, ibid. in n. 5 dict. l. 2 tit. 14 part. 6.—Hæres qualiter petere debet se mitti in possessionem rerum hæreditariarum ex beneficio l. fin. *C. de edicto Divi Adriani tollendo*, v. ibid. in n. 6.—cùm debet mitti in possessionem rerum hæreditariarum an aliqui prius citandi sint, an tunc testamentum habeat executionem paratam, ibidem in n. 7.—Et in quibus rebus seu bonis testatoris talis missio fieri debeat, ibi n. 8 et 9, cum aliis ibidem per illum text.—Et qualis exceptio opposita contra testamentum obstet huic missioni, ibid. in n. 13 per illum text. ibi.—Hæres si cùm

petit se in possessionem mitti, alius petit idem, dicendo se hæredem, quis in possessionem mitti debeat, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 14 part. 6.—Et quæ fructus hæredi restitui debeant, quando ab aliquo evincitur hæreditas, gloss. l. 4 tit. 14 part. 6.—Et an fructibus consumptis teneatur possessor, qui restituit, ad æstimationem, et quando, num. 2 dict. l. 4.—Et quæ debeant hæredi restitui, quando possessor hæreditatis fuit condemnatus restituere, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 14 part. 6.

HÆRES DIVIDIT VEL PETIT DIVISIONEM.—Hæres quilibet divisionem petere potest, et quæ inter ipsos dividi debeant, gloss. l. 2 tit. 15 part. 6.—qui divisionem petit, si prodigus sit, an cum eo divisio fieri debeat, n. 1 dict. l. 2.—Et quid in minore, vel ecclesia, ibid.—Hæres quales res inter se dividere non possunt, licet illas in hæreditate testatoris inveniant, n. 4, 5, 6, 7, 8 et 9 cum sequent. l. 2 per text. ibi, tit. 15 part. 6.—si inter se dividant hæreditatem, an teneantur ad invicem cavere de evictione, n. 1 et 2 l. 9 per text. ibi, tit. 15 part. 6.—si hæreditatem coram iudice dividant, an debeant ejus voluntati obedire, et qualiter tunc divisio fieri debeat, gloss. l. 10 tit. 15 part. 6.

HÆREDITARE tantum est dicere, quantum succedere, n. 9 l. 10 tit. 4 part. 6.

HÆREMITA an possit facere testamentum, n. 2 l. 17 per text. ibi, tit. 1 part. 6.

HÆRESIARCA quis dicatur, n. 5 dict. l. 2 tit. 26 part. 7.

HÆRESIS dicitur publicum crimen, et à quolibet accusari, n. 1 l. 2 per text. ibi, tit. 26 part. 7.—Et an crimen hæresis sit merè ecclesiasticum, n. 2 et n. 14 l. 2 tit. 29 p. 7.—Et qui dicantur credentes, et quando, n. 7 et 8 ibidem per illum text.

HÆRETICUS in instanti necessitate baptizare potest, n. 5 l. 5 tit. 4 part. 1.—quantumcumque occultus est excommunicatus, n. fin. per text. ibi, l. 4 tit. 5 part. 1.—Hæretici à quo hodie possint absolvi, n. 11 l. 15 tit. 5 part. 1.—Hæreticus est irregularis, et elegi non potest in Episcopum, n. 2 l. 52 tit. 5 part. 1.—Hæretici coram iudice ecclesiastico conveniendi sunt, num. 1 l. 8 tit. 6 part. 1.—Hæreticus, sive alius infidelis confiteri non potest, etiam instante necessitate, n. 7 l. 21 tit. 4 p. 1.—hodie est ipso jure excommunicatus, et absolutio reservatur Papæ, n. 1 l. 2 t. 9 p. 1, et n. fin. l. 4 t. 5 p. 1, et n. 11 l. 15 t. 15 p. 1.—non esse caput, n. 5 l. 2 t. 9 p. 1.—ad ecclesiam est dicens Romanam ecclesiam confugiens, an ibi defendi debeat, n. 1 l. 4 tit. 11 p. 1.—Hæretici, et contra istos possunt fideles inducere bellum, num. 5 in proemio 2 part.—Hæreticus si matrimonium cum christiana contraxerit, an tale matrimonium teneat, n. 2 l. 15 tit. 2 p. 4.—Hæretici punientur per legem civilem pœna mortis, quæ lex à jure Canonico est recepta, n. 3 ad fin. l. 5 tit. 2 part. 4.—Hæreticus ante sententiam donationem facere potest, n. 6 l. 2 per text. ibi, tit. 4 part. 5.—testamentum facere non potest, neque fautores et receptatores ipsius, n. 3 l. 17 per text. ibi, t. 1 part. 6.—Et an valeat testamentum antea factum, ibidem.—Et an bona ipsorum à die commissi criminis sint confiscata, ibidem.—Hæreticus